

Iluminări
pentru o nouă eră
Să înțelegem aceste vremuri zbuciumate
Scrisă de Matei, împreună cu Suzanne Ward

Al treilea volum din seria *Cărțile lui Matei*,
de Suzane Ward

Ediție revizuită

Traducere din limba engleză de
Monica Vișan

Editura For You
București

Cuvânt înainte

Pentru cititorii a căror primă întâlnire cu cărțile lui Matei este cea de față, trebuie să precizez că sunt un canal de transmisie pentru Matei, fiul meu, care a părăsit Pământul în 1980, la vârsta de 17 ani, cât și pentru multe alte suflete din afara planetei, care îmi transmit informații pe cale telepatică. Mesajele lor din această carte, la fel ca și din celelalte două cărți anterioare, sunt menite să ilumineze, să îndrume și să ne susțină în aceste timpuri fără precedent în istoria Pământului.

Iată o recapitulare a altor indicații, pentru cei care citesc prima dată Cărțile lui Matei: ca și în celelalte cărți, selectarea materialului pentru această carte s-a făcut sub îndrumarea Consiliului Nirvanei (Nirvana este numele corect al tărâmului pe care noi îl numim Rai). Deși cărțile sunt de sine stătătoare, materialul primei cărți, *Matei, vorbește-mi despre Rai*, ajută la buna înțelegere a celei de-a doua, *Revelații pentru o nouă eră*. Tot așa, aceste cărți asigură informația de bază pentru cea de față. În cuprinsul cărții se fac referiri la una sau alta dintre aceste cărți și există un capitol pertinent, cu explicații detaliate ale subiectelor tratate mai puțin în această carte, acolo unde nu există altă cale pentru a rezuma întreaga varietate de informații.

Când sunt „deschisă”, înregistrarea energiei mele îl invită automat pe Matei, ca și pe orice altă ființă de lumină, în

gândurile și sentimentele mele. De aceea, vei observa că întrebărilor sau reacțiilor mele mentale li se răspunde de către cel care transmite în timpul „ședințelor“, acesta fiind termenul cu care numesc eu momentele de înregistrare pe calculator, pentru a le deosebi de conversațiile telepatiche pe care le am oriunde m-aș afla.

Timp de mai multe luni, în anii 1996 și 1997, forțele întunericului au bruiaut puternic legăturile energetice, iar linia de comunicare între mine și Matei a fost stabilizată de aproape 100 de suflete. Uneori, Matei vorbea numai el și grupul întârea legătura lui cu mine, iar, alteori, mesajul a fost din partea tuturor – o sinteză a cunoștințelor lor colective, transmise printr-o singură voce. Când nu a mai fost necesară acea susținere din partea tuturor sufletelor, ocazional, împreună cu Matei venea un grup întreg, doar pentru că le plăcea să o facă.

Pentru a explica modul în care editez materialul pe care îl primesc de la Matei, menționez că eu păstrez frazele sale și integritatea tuturor informațiilor, dar, în măsura în care este posibil, reduc repetiția. O modalitate este combinarea părților din diferite transmisii (incluzându-le pe cele care au circulat intacte pe internet), reținând esența care servește întregului capitol și eliminând acele pasaje ce ar fi repetitive în noul lor context. O altă modalitate constă în eliminarea explicațiilor care se vor repeta în capitolele următoare; informația a fost necesară în mesajele individuale, dar nu mai este necesară în formatul acestei cărți. Totuși, o cantitate mică de repetiție este inevitabilă, deoarece subiectele sunt de foarte larg interes: negativitatea creată de teamă, dragostea, cea mai mare putere din Univers, și lumina, expresia științifică a iubirii; un alt subiect e constituit de forțele întunericului, acea putere care se luptă cu lumina pentru stăpânirea Pământului.

De obicei, Matei folosește pronume masculine pentru a indica atât bărbatul, cât și femeia. El le cere cititorilor același lucru pe care mi l-a cerut și mie la deschiderea legăturii noastre telepatiche: „Vă rog, acceptați aceasta ca fiind o facilitate pentru

exprimarea mea și perceperea de către voi și NICIODATĂ, sub niciun aspect, ca o sugerare a superiorității masculine.“

Mesajele nu sunt neapărat în ordine cronologică, ci mai degrabă în ceea ce eu sper că este ordinea cea mai logică a explicațiilor – în măsura în care acest lucru este posibil cu această varietate de informație –, iar eu recomand citirea cărții de la început până la sfârșit. Câteva dintre ședințele lungi sunt împărțite în capitole, ceea ce explică apariția aceleiași date în câteva locuri. Când într-un capitol sunt combinate părți ale aceluiași material, din ședințe diferite, data este cea a celei mai recente informații primite.

Dacă te întrebi (ceea ce este de înțeles!) de ce transmisiile primite între 1996 – 1999 sunt incluse aici, în loc să fie într-una dintre cărțile precedente, în câteva cazuri motivul este „eroarea tehnologică“. Fișierele au fost deteriorate în timpul unei reparații a calculatorului, cu câțiva ani în urmă, și am pierdut câteva. În revizia recentă a vechilor variante listate ale acestor fișiere, câteva „s-au deschis“. Totuși, cu excepția acestor puține cazuri, s-a intenționat ca acest material să nu fie făcut cunoscut „înainte de timpul său“.

În special în timpul acestor doi ani, deciziile Administrației americane au fost în centrul scenei globale și, deși o parte din materialul prezent se referă la ele, această carte nu este un forum politic. Pur și simplu, activitățile guvernului SUA sunt elementele centrale ale stimulării conștiinței la nivelul sufletului, pentru întreaga lume. Polaritatea curentă – război și violență, ca o contrapondere la pace și armonie – arată evoluția planetei noastre în planul mult mai vast al evenimentelor universale.

În cărțile anterioare am tăiat multe părți din conversațiile mele cu Matei și am creat o trecere naturală pentru continuitate. Îndrumarea Consiliului a fost să las intact cât mai mult din contribuțiile mele. Deși nu mă simt prea bine când e vorba despre rolul meu mai mare în cartea de față, înțeleg

motivul – motiv care este aplicat și în cazul alegerii mesajelor pentru această carte.

Nu sunt singura care are când sentimente de optimism, când de descurajare cu privire la ceea ce se întâmplă în lumea noastră. Noi ne aflăm aici unde se întâmplă toate – evenimentele care stârnesc frica, părerea de rău și furia, precum și încurajarea, atunci când semnele de bucurie se schimbă, iar noi suntem afectați de toate acestea. Matei și ceilalți sunt „acolo sus“, de unde văd evoluând totul și știu că ne îndreptăm, încet, dar sigur, către o eră a păcii și iubirii pe Pământ. Incluzând întrebările și observațiile mele, această carte poate reflecta atât alternanțele emoționale de aici, cât și scopul mai înalt în care evenimentele lumii își au rolul lor în evoluția noastră.

Betsy, sora lui Matei, care avea aproape trei ani la nașterea lui, i-a spus vecinului care a venit să ne felicite pentru noul născut că numele lui este Mashew. Deși alintarea „Mash“, care ar fi putut veni de la acest nume, a fost refuzată de restul familiei, eu am continuat să folosesc uneori acest alint special. Încă îl folosesc, astfel că l-am lăsat așa în discuțiile care au fost alese pentru cartea de față.

Viața lui Matei s-a schimbat considerabil de la prima noastră discuție, acum nouă ani, când era asistent medical pentru sufletele în tranziție. (NOTĂ: Tratamentul și primirea personală a fiecărui suflet sunt descrise în amănunt în capitolul „Suflete în tranziție“, din cartea *Matei, vorbește-mi despre Rai*.) Vei citi despre munca sa actuală și despre o sărbătoare unică în acel tărâm minunat, pe care îl numim Rai.

Ca și în cartea a doua, Matei nu este singura sursă de informații. Există și prezentări făcute de reprezentanți ai tărâmurilor extraterestre, precum și de Dumnezeu.

Așa după cum această carte nu este un forum politic, ea nu este nici un forum religios. Dacă poate exista un termen ca „areligios“, în același mod în care există muzică atonică, volumul de față ar putea fi înscris în acest domeniu. „Spiritual“ este totuși cea mai bună descriere, întrucât definește cel mai bine conținutul a *tot* ceea ce există în carte.

Acestea fiind spuse, Dumnezeu este ceea ce eu numesc Ființa Supremă a Universului, din cauza gândirii mele religioase creștine. Dar celelalte nume sub care El este cunoscut, sunt la fel de bune – și, dacă este cazul, te rog să folosești numele pe care le dai tu ființei supreme, în locul celui folosit de mine. (NOTĂ: Prezentările formale aflate în cartea *Revelații pentru o nouă eră*, în capitolele „Diviziunea creației” și „Dumnezeu”, explică diferențele dintre Creator și Dumnezeu, respectiv dintre puterile supreme în cosmos și cele din universul nostru.)

Dumnezeu a ales părțile din conversația noastră pe care le-a dorit incluse în cartea de față, spunând: „Eu nu sunt înțeleles acolo. Tu știi acum cine sunt și trebuie să le spui și celorlalți”. Multe dintre discuțiile noastre au fost despre familie și prieteni, deci mesajele au avut un caracter particular și le-au fost transmise solicitanților în mod confidențial. În extrasele selectate pentru această carte i-am dat numele real numai fiului meu, Eric, căruia i-am cerut permisiunea să o fac.

Partea I

Idei importante și binevenite

Puterea tămăduitoare a iubirii

1 octombrie 2002

MATEI: Bună dimineața, mamă! Te-am făcut să vii la calculator, pentru că ai multe gânduri contradictorii. „Ce se întâmplă? Nu știi ce să mai cred.“

Pentru tine, mamă, ceea ce se întâmplă în lumea ta este inacceptabil și vezi că evenimentele pe care le relatezi sunt primite cu reacții diverse – de la bombardament cu informații și motiv de uzură psihică până la frică și sentimente de neajutorare. Tu dorești ca informația care ți s-a dat să fie răspândită cât mai mult, pentru încurajare și iluminare, dar îți dai seama că oscilezi între extreme, deoarece ceea ce se întâmplă se repetă *tot timpul*. Sau, cel puțin, tu așa crezi.

SUZANA: Matei, dar chiar asta SE întâmplă!

MATEI: Mamă, ÎNTREGUL adevăr al întâmplărilor există în însuși Dumnezeu și tu îți storci mintea în loc să-ți ascuți legătura de suflet. Tu vrei să se facă pași *importanți* către pace și iubire în întreaga lume, astfel încât fiecare să recunoască această ridicare în energia luminii și să o îmbrățișeze cu extazul și bucuria care vor aduce mai repede Raiul pe Pământ.

Ți s-a spus de mai multe ori că rezultatele semnificative ale eforturilor forțelor luminii *sunt* în curs de a apărea, dar, în

nerăbdarea ta, îți dorești ca *dovada* acestui adevăr să fie atât de evidentă și extinsă, încât nici măcar un suflet de pe Pământ să nu o poată ignora. Ca mamă a mea, tu vrei asta, pentru că dorești să fie dovedit adevărul cuvintelor mele că armonia și pacea, bunătatea și cinstea, dreptatea și dragostea *vor domni* pe Pământ. Cu întreaga ta ființă, tu dorești să-i vezi pe oameni trăind în această stare minunată, chiar în timpul vieții tale.

SUZANA: Da, Matei, VREAU să văd asta și e normal că vreau să se știe că tu dai informații adevărate! Cu excepția celor care cunosc într-adevăr ce este contactul telepatic, a crede ORICE informație primită pe această cale necesită o considerabilă doză de încredere. Dar asta este valabil pentru toate legile universale – până și a crede că ele există necesită o anumită asigurare că încrederea noastră nu este deplasată, așa că nu înțeleg de ce efectele lor nu sunt mai evidente!

MATEI: Mamă dragă, nu ești singura într-o asemenea situație și tocmai de aceea doresc să avem această discuție. Ceea ce se întâmplă este exact ca centrul unui uragan, dar în sens invers. Dezvăluirile corupției și fraudelor ce se petrec pe scară largă pe Pământ cer o asigurare corespunzătoare că aceste dezvăluiri sunt dovezi ale VINDECĂRII, și nu ale unui „rău“ devenit din ce în ce mai mare.

Pentru a dezvălui aceste răni, către Pământ este îndreptată o imensă cantitate de lumină, dar întinderea lor este mult prea mare pentru a putea fi acoperită. Așa că oamenii renunță la frecvența *pozitivă* – și anume că aceste situații pot fi rezolvate, numai dacă sunt cunoscute și „aduse la lumină“ – și, în schimb, stau în expectativă, așteptând ca cineva, o persoană cinstită, să îndrepte lucrurile. Cei care fac rău pe plan financiar și sunt demascați se acordă la frecvența *negativă* a disperării, fricii sau răzbunării. Trebuie să aducem toate aceste suflete să se acordeze la o frecvență *corectă* – frecvența LUMINII!

Poate că sună simplist, dar este adevărat: suferința Pământului TREBUIE să iasă la lumină pentru a putea fi tămăduită. Atâta vreme cât rămâne în întunericul care a creat-o, nu va putea fi tămăduită niciodată. IUBIREA este singura esență

a Universului ce poate vindeca durerea – fie că se află într-un singur suflet sau într-un câmp de forță de o putere pe care nici măcar nu ți-o poți imagina.

Lumina, componenta vizibilă și inseparabilă a iubirii, este infuzată în Pământul însuși și în formele sale de viață colective, pentru a înfăptui vindecarea. Chiar dacă lumea voastră pare că și-a pierdut controlul și nu mai e nicio speranță, NU este așa! Controlul rezidă în fiecare suflet individual, în capacitatea nelimitată de A IUBI, a fiecărui suflet.

Lumina și Iubirea în acțiune

22 septembrie 2002

MATEI: Lumina este lumină, mamă, așa cum adevărul este adevăr, așadar nu adăugirea cuvântului „divină“ lângă *lumină*, o face să fie „și mai multă lumină“. Pur și simplu, lumina ESTE divină! Lumina atribuită acum Soarelui este, de fapt, de la Dumnezeu, prin tărâmul Christic făcut de Creator, cârmuitorul Cosmosului – așa că, indiferent de modul în care e manifestată lumina în fiecare persoană sau de modul în care este orientată științific, toată vine de la Dumnezeu. Această auto-generare a energiei sub formă de lumină e deja atestată de cercetarea la cel mai înalt nivel tehnic, ai putea spune, astfel încât savanții care cred că au ajuns să nege necesitatea existenței unei ființe supreme nu sunt chiar atât de știutori pe cât cred.

Lumina este compoziția sau ingredientul sufletului, iar fluxul de lumină este cel prin care ne identificăm fiecare dintre noi, indiferent de nivelul spiritual, de corpul fizic, de forma neîncarnată sau de poziția pe care o avem în universul nostru. Acele suflete numite „ființe de lumină“ reflectă lumina în spiritualitatea și moralitatea lor, însă chiar și cei numiți „întunecați“ păstrează o scânteie, altfel nu ar mai avea deloc viață. Forța a ceea ce noi numim „forțele întunericului“ este atașamentul

negativ față de energia care produce întreruperi în fluxul lor de lumină și care, în cele din urmă, sting toată lumina, cu excepția acelei scânteii de legătură cu Creatorul.

Lumina este, în spiritul tău, senzația pe care tu o descrii ca simțindu-te cu inima ușoară¹, când ți se întâmplă sau îți reamintești ceva plăcut. Acea senzație este lumina care vine din sufletul tău, conectându-se cu mintea ta și curgând prin trupul tău, pentru a produce sentimente plăcute sau pentru a te face să exclami „Aha“!

Receptarea luminii este domeniul sufletului, absorbția luminii este domeniul corpului. Corpul direcționează lumina către celule – care au fost programate de către ADN să o accepte – dar sufletul poate refuza pătrunderea ei. Acesta este modul în care cele mai înalte forțe ale întunericului sunt capabile să-i transforme în marionete pe oamenii al căror liber arbitru alege, cu preponderență, întunericul. Sufletele lor refuză, în mod intenționat, intrarea luminii, ceea ce împiedică absorbția ei de către celule și, astfel, influențează în mod negativ ADN-ul sufletului. Cum ADN-ul înseamnă cunoștințele transmise de la o generație a sufletului la următoarea, înclinarea către întuneric devine din ce în ce mai impregnată în ADN, până când sufletele afectate ajung la stadiul de suflet pierdut. (NOTĂ: În *Revelații pentru o nouă eră*, capitolul „Suflete pierdute“, se explică modul în care ajung sufletele la acel statut și pot fi răscumpărate sau reabsorbite de Creator.)

SUZANA: Când ai vorbit despre a trimite lumină, am interpretat asta în sensul că noi facem acest lucru în mod automat, pur și simplu iubindu-i oameni, dar acum nu mai sunt deloc sigură că este doar așa. Dacă nu, atunci spune-mi mai exact, cum îi trimitem noi lumină cuiva?

MATEI: Ai perfectă dreptate că sentimentele de iubire pentru o persoană îi duc lumină acelei persoane, dat fiind că iubirea și lumina nu mai pot fi separate, așa cum nu pot fi

---

¹ Joc de cuvinte în limba engleză: *light* înseamnă și „lumină“, și „ușor“. (n. tr.)

separate cele două fețe ale unei monede. Lumina este dovada vizuală sau exterioară a iubirii cu care este unită și care are propriile sale dovezi de existență în lumea voastră. Dar nu există nicio împărțire a acestei energii omogenizate într-un compartiment al luminii și un compartiment al iubirii. Oh, ai putea spune că lumina este *masca* unui suflet și iubirea este o capacitate a sufletului – dar nimeni nu le poate separa, după cum nu se poate separa legătura sufletului cu Creatorul, cel care a făcut, nici mai mult, nici mai puțin, decât cosmosul.

Dar ai de asemenea dreptate când crezi că trebuie să fie ceva mai mult decât atât și, chiar dacă nu trebuie să înțelegi modul în care se trimite lumină, astfel încât ea să fie eficientă, poate că vrei să știi cum are loc acest proces.

Gândește-te cum reacționezi tu atunci când unul dintre câinii tăi vine să te amușine sau auzi una dintre simfoniile tale favorite sau vezi o floare frumoasă, simțind că întregul tău sine lăuntric se luminează. Exact *asta* se întâmplă! Tu te umpli, de fapt, cu lumina pe care celulele corpului tău o absorb prin trăirea acelei experiențe. Nu a trebuit să faci nimic pentru a avea acel sentiment de umplere cu lumină și nici cauza care l-a produs nu a trebuit să facă ceva deosebit pentru a crea acest sentiment al tău. L-ai obținut simplu, prin faptul că sufletul tău a fost receptiv la lumină.

Lumina care trece de la o persoană la alta nu este diferită în cauză și efect, dar poate vrei să o lansezi prin direcționarea gândurilor tale, care sunt aliniată cu sentimentele tale, către cineva – și, atunci când faci asta, instantaneu acea vibrație ajunge la acea persoană. Energia pleacă de la tine împreună cu forma ta gând care conține intenția și intensitatea și se duce direct la „adresa energetică“ la care dorești tu să ajungă. Calitatea și cantitatea luminii primite sunt exact acelea pe care le-ai trimis. E adevărat că receptorul nu va ști asta în mod conștient, dar sufletul receptorului este întotdeauna conștient de energia primită.

Oamenii cunoscuți ca „vindecători energetici“ acționează ca un vehicul de extragere a energiei din bazinul de energie

universală neutră, o lasă să treacă prin sufletele lor, unde îi atașează componenta iubirii și a direcției în care vor să o trimită și o dirijează către persoana respectivă. Nu pot fi „adrese false“, deoarece sentimentele sunt foarte clare.

De aceea este de o importanță vitală trimiterea luminii către oameni ale căror atitudini sau fapte le consideri detestabile, pentru a încerca să-i influențezi ca să-și abordeze activitățile într-un mod „mai luminos“. S-ar putea ca pledoariile scrise sau vorbite să nu ajungă la conștiința lor, pentru că fibrele sufletului lor s-au atrofiat de când mesajele sale au fost ignorate în permanență – și lumina trebuie să ajungă la sufletele lor „în întregime“, aceasta fiind singura cale de a-i ajuta, literalmente, să o „primească“.

Dacă este adevărat că cel către care este trimisă lumina poate să aleagă să nu o primească, este la fel de adevărat că NUMAI lumina cu energia tămăduitoare a iubirii poate elimina ura, violența, oprimarea și agresivitatea din inimile oamenilor. Represaliile *nu vor reuși* niciodată să facă asta! Gândește-te la istoria Pământului – oare Primul Război Mondial a pus capăt luptelor pentru control și a dus la pace, armonie și bunățate? Niciodată un război nu a garantat nimic altceva decât și mai mult război – până când nu a intrat în scenă lumina.

Sufletele care sunt înclinate către întuneric în modul de a gândi și acționa nu sunt capabile să producă ele însele lumină – de aceea, ele nu vor putea niciodată să-și înnobileze propriile motive și fapte și nici să-i influențeze pe alții spre bunăvoință. De aceea, iubirea trebuie generată altundeva și trimisă către ei. Când este trimisă într-o abundență atât de mare, încât aproape ai numi-o „asaltul iubirii“, ea nu poate fi ignorată, pentru că energia este prea puternică. Ca cea mai puternică energie din Univers, iubirea ESTE Creație – și unde este lumină, întunericul pur și simplu nu poate exista.

Totul în existență este exprimat și conectat prin energia generată de fluxul continuu de lumină-iubire, emis și primit. Pur și simplu, nu există început și sfârșit, există numai

ESTE – Tot Ceea Ce ESTE – EU SUNT, Totalitatea. Și fiecare suflet e parte din ea. Fiecare suflet are capacitatea de a reține lumina sau întunericul.

Iar asta ne aduce înapoi la motivul pentru care ți-am spus adesea că este imperios necesar să le trimiți lumină – sau iubire, dacă vrei, dat fiind că ele sunt același lucru – celor pe care tu îi privești ca fiind răi sau cruzi sau despotici. Asta *nu* înseamnă a ierta ceea ce fac ei sau a fi indiferent la suferința pe care o produc – și, cu siguranță, nu înseamnă să le sprijini activitățile! *Înseamnă* înțelegerea că întunericul nu e dușmanul luminii sau opusul luminii. El este absența luminii – și întunericul poate fi învins numai umplând acel gol cu lumină.

Lăsați forțele întunericului fără combustibil trimițându-le ceea ce lipsește din sufletele lor, ceva ce ele nu pot crea ele însele: lumina. Sufletul aflat în realitatea percepută ca întuneric crede că a fost abandonat de Creatorul său. Acel suflet suferă de teamă și, în frenezia de a se debarasa de teamă, natura sa întunecată se întoarce semnificativ către falșii zei ai puterii politice și către bani. Prezența luminii este înspăimântătoare, pentru că un suflet întunecat știe că nu poate supraviețui în frecvențele luminii, dar nu-și dă seama că poate *prospera* numai dacă dorește să primească și să absoarbă lumină în ființa sa.

De aceea noi vă cerem să le trimiteți lumină acelor ființe. Vă cerem, de asemenea, să nu judecați, ci, în schimb, să simțiți compasiune. Vă cerem să nu aveți emoții negative în privința faptelor lor, pentru că acestea nu au deloc efect asupra acelor ființe, dar au efect advers asupra celor care găzduiesc acele emoții.

SUZANA: Matei, ai mai spus asta înainte, dar e greu pentru mine să-mi separ gândurile despre oamenii care produc astfel de suferințe îngrozitoare de ceea ce fac ei – așa că nu văd cum le pot trimite lumină. Poți să mă ajuți în problema asta, te rog?

MATEI: Mamă, nu-i așa că ai putea aprinde o lanternă pentru a ghida pe cineva să iasă din întunericul nesiguranței

și neliniștii, către o cale pe care să fie încrezător și în siguranță? Acele suflete și-au pierdut drumul și sunt temătoare și șovăitoare. Nu te gândești la ele confundându-le cu faptele lor, ci, mai degrabă, gândește-te la ce anume *vrei tu pentru lume!* Gândește-te la bunătate, întrajutorare, împăcare, corectitudine și compasiune, gândește-te la oamenii lumii care trăiesc în armonie, în pace și iubire și trimite acele gânduri către sufletele aflate în întuneric.

SUZANA: Da, înțeleg, dragă. Poți, te rog, să plasezi lumina și iubirea în contextul vieții de zi cu zi, astfel încât să fim receptivi la ele – și să-mi spui și cum le putem noi exprima?

MATEI: Sunt bucuros să fac asta, mamă! A fi receptiv la lumină aduce evoluția spirituală dincolo de limitările celei de-a treia densități. Aceste limitări includ sentimentele de frustrare și ură, atunci când se fac discriminări, când se acționează din lăcomie, când îi judecăm pe alții pentru opțiunile lor, când păstrăm resentimente sau dorim răzbunare, avansăm prin viclenie și înșelăciune, îi controlăm pe alții și le negăm liberul arbitru, urmăm orbește dogma sau ordinele, în momente în care instinctele ne spun că ele nu se trag din divinitate. Iar cea mai predominantă dintre toate limitările celei de-a treia densități este *frica*.

De fapt, toate acele emoții și stări legate de negativitate pe care le-am menționat apar din frică. Fără a înțelege asta, poți să gândești logic că, dacă schimbi direcția în unele dintre acele domenii, rămânând însă temător pentru situația ta personală sau a lumii, evoluezi spiritual. Acesta este într-adevăr un progres, dar nu în măsura în care crezi tu. Evoluția spirituală înseamnă să înveți să trăiești *fără* frică, să înveți să trăiești cu deplină încredere în puterea iubirii, cea mai puternică forță din Univers.

Cuvântul „iubire“ e foarte uzat, întrucât a fost atât de frecvent utilizat, ca în expresii de genul „Iubesc varza“ ori „Iubesc dansul“, așa că mai întâi o să spun ceea ce *nu* este iubirea. Alimentele și distracția pot într-adevăr să dea plăcere – și sigur

eu nu minimalizez plăcerile care pot fi înălțătoare –, dar acele senzații trecătoare nu sunt iubire.

Nici atracția fizică a unei ființe către cealaltă – și care duce la neliniște privind siguranța pe termen lung a relației – nu înseamnă iubire. Iubire nu înseamnă să-ți controlezi partenerul, să-ți fie milă sau să-ți faci griji pentru familie sau prieteni, nu înseamnă succes profesional, nu înseamnă posesie.

Iubirea nu este dependentă de faimă sau de bunăstare financiară sau de părerile altora despre voi. Iubirea nu înseamnă a te lupta sau a face prozelitism pentru convingerile tale. Iubirea nu necesită înțelegerea învățăturilor mistice sau spirituale, a tuturor componentelor karmice ale vieții, a continuumului pe care voi îl numiți timp și spațiu sau a legilor universale.

Atunci, ce *este* iubirea? În cei mai simpli termeni, iubirea este Dumnezeu împărțând din Sine Însuși cu toate creațiile Sale. Iubirea este forța tămăduitoare a Universului. Iubirea se află înăuntrul sufletului și are nevoie numai de acordul tău pentru a simți acele senzații lăuntrice de a-i iubi pe alții și de a primi iubirea lor pentru tine. Iubirea nu are limite, nu are granițe când e vorba despre amplitudinea sa.

În exprimare, iubirea este tratarea celorlalți cu bunătate, corectitudine, onestitate, compasiune, întrajutorare și sollicitudine. Dacă s-ar putea spune despre iubire că are „părți componente“, atunci acestea sunt cele care exprimă dumnezeirea în acțiune.

A ști că tu și Dumnezeu și toate celelalte creații ale lui Dumnezeu sunteți inseparabili înseamnă iubire. A ști că Pământul are el însuși o viață conștientă și sensibilă și a respecta toate formele lui de viață înseamnă iubire. A-ți da seama că nimeni nu-i poate cunoaște pe ceilalți la nivelul sufletului și, prin urmare, nu-i judecă, dar nici nu le scuză acțiunile considerate nedrepte înseamnă iubire.

A asculta sinele dumnezeiesc al cuiva înseamnă iubire. A trăi acel fel de viață care încurajează iubirea sinelui înseamnă iubire. A simți tu însuși bucurie când vezi asta în alții înseamnă iubire. A face ceva care aduce bucurie altcuiva înseamnă

iubire. Iertarea sinelui și a celorlalți înseamnă iubire. Împărțirea din toată inima a tot ceea ce ai înseamnă iubire. A face fapte bune fără a le atașa așteptări înseamnă iubire.

A simți pace în inimă și în minte înseamnă iubire. Fiorul tăcut pe care-l simți când privești un răsărit de soare sau când auzi un cânt de pasăre înseamnă iubire – iar zâmbetul este una dintre cele mai simple și mai strălucitoare expresii ale iubirii.

În fiecare sau în toate aceste situații, ca și în multe altele despre care știi instinctiv că sunt iubire în acțiune, tu îți exprimi iubirea pentru Dumnezeu.

Mamă, nu cred că ți-am spus ceva surprinzător, dar probabil că este bine să ai niște indicii, ca o *lumină* călăuzitoare în aceste vremuri când pare că întunericul adumbrește splendida abundență a iubirii care se găsește în lumea ta.

Cum lucrează rugăciunea

29 august 2001

SUZANA: Matei, ce crezi despre un grup care se concentrează asupra Chinei în timpul echinoxului de toamnă și își exprimă, în același timp, și recunoștința față de extraterestrii care au ajutat la menținerea și înălțarea Pământului? Vrei să ne dai câteva indicii în această privință?

MATEI: Cu multă plăcere, mamă! Forța oricărei senzații va fi considerabil mărită în acea perioadă, așa că este foarte potrivit să le oferi mulțumiri speciale extraterestrilor ale căror iubire și eforturi în favoarea Pământului vă ajută pe voi și planeta voastră.

Cât despre subiectul propus pentru meditație, este adevărat că China are foarte multă nevoie de lumină de la persoanele individuale și grupurile care se roagă. Cu toate acestea, ÎNTREGUL Pământ are o mare nevoie de oameni care să se roage și a vă concentra numai asupra Chinei, când asupra

Pământului vor fi trimise fluxuri atât de intense de energie înaltă, nu este, după părerea mea, cel mai prudent mod de fi de ajutor în această excelentă oportunitate de înălțare a întregii voastre planete. Deci, sugestia mea – dă-mi voie să fiu mai autoritar și să o numesc *recomandare* – este că nu trebuie exclus niciun loc de pe Pământ.

O meditație simplă, dar puternică, ce extinde lumina atotcuprinzătoare este vizualizarea Pământului strălucind plin de lumina Universului. Fiecare dintre cei care sunt invitați să participe la acest tip de rugăciune plină de iubire este un lucrător întru lumină și cunoaște, mai mult ca sigur, eficiența acestei metode.

SUZANA: Deci, spui că Pământul ar fi mult mai bine ajutat dacă o persoană sau un grup de persoane care se roagă nu se vor concentra numai asupra unui loc anume?

MATEI: Mamă, precizarea fiecărui loc, fiecărei circumstanțe sau fiecărei persoane de pe Pământ care beneficiază de creșterea luminii nu ne-ar mai lăsa timp pentru nimic altceva – pentru că nici măcar un centimetru cub din lumea voastră sau viața celui mai mic animal sau plantă care trăiește nu trebuie uitate, fiind întru totul demne de a li se trimite lumină. Eu cred că nu sunt încă bine înțelese efectele unei rugăciuni concentrate, ca de exemplu meditațiile în grup sau întâlnirile de rugăciune sau chiar rugăciunile individuale.

Nu înseamnă că, dacă o concentrare formală asupra unor anumite zone se produce în anumite inimi și minți, ea este binecuvântată în mod special, ci mai degrabă este important faptul că lumina adusă și ancorată pe Pământ de către o persoană sau grup de rugăciune merge în zonele unde este cea mai mare nevoie de ea. Deci, chiar dacă un grup mare dintre voi poate să „gândească China“, să spunem, lumina adusă de acele gânduri și sentimente concentrate nu este răspândită numai asupra Chinei – ba chiar mai mult, s-ar putea să nu fie primită.

SUZANA: Cum poate un loc să nu primească lumina trimisă asupra lui?

MATEI: Un „loc“, deși este perceput ca o zonă geografică, este de fapt exprimarea tuturor energiilor preponderente acolo, iar esența energiei sale este construită din interacțiunea formelor sale de viață, fiecare având capacitatea de a primi sau refuza lumina ce se oferă. O mare parte a sufletelor „de la fața locului“ poate primi într-adevăr lumina, dar aceasta nu poate fi recunoscută pe scară largă, pentru că, din cauza celor câteva suflete foarte puternice care o resping și continuă să meargă pe drumurile lor lipsite de lumină, au loc foarte puține schimbări generale.

SUZANA: Atunci, dacă lumina merge acolo unde este necesară, de ce ar mai conta că acel grup alege China pentru meditația sa de echinocțiu?

MATEI: Alegerile liberului arbitru, când e vorba despre rugăciune, trebuie onorate de legea universală, deci lumina adusă de meditație va fi onorată în totalitate. Totuși, deși legea universală a TOT CEEA CE ESTE caută echilibrul, concentrarea îngustă a luminii în rugăciuni poate fi menținută numai temporar. Ceea ce se întâmplă cu lumina direcționată către orice zonă specifică nu este că formele de viață o vor „folosi în totalitate“, în mod ideal – și, prin urmare, rezultatul va fi numai bunătațe și pace. Ceea ce se întâmplă este că lățimea de bandă în care lumina poate ridica frecvențele planetare nu lucrează atât de eficient pe cât au potențialul să o facă.

Meditația ne-focalizată are o mai mare eficiență, deoarece orice există într-o cantitate echilibrată are mai multă forță în „răspândirea“ energiei. Tu știi cât de des am insistat asupra necesității imperioase de a exista echilibru – iar trimiterea de lumină în cantități egale economisește efortul de a realoca rezervele dezechilibrate. Lumina este iubirea lui Dumnezeu exprimată într-o formă energetică tangibilă, manevrabilă, care influențează totul. Energia în sine este, desigur, neutră, dar „instrucțiunile“ sale, ca să spunem așa, vin din fiecare gând sau intenție a fiecărei vieți. Când folosiți lumina din meditație, vorbiți de fapt despre *iubire*, așa că poți vedea